

Kinesisk ämbetsman skriver till Drottning Viktoria angående opiumsituationen

Under slutet av 1700-talet hade brittiska handelsmän olagligt börja sälja det beroendeframkallande preparatet opium för att kunna köpa åtråvärda kinesiska varor som silke och porslin. Kina hade länge varit ointresserade av handel med europeiska makter bortsett från handel med silver. De brittiska handelsmännen såg därför detta som en öppning för att kunna handla med Kina. Problemet var att den stora konsumtionen av opium i Kina resulterade i ett storskaligt missbruk av den kinesiska befolkningen. Ledarna i Kina försökte därför göra allt för att stoppa opiumhandeln. Nedan följer ett utdrag från ett brev som en ämbetsmän i Kina skickade till Drottning Viktoria med hoppet om att opiumförsäljningen skulle stanna.

Lin Zexu var en ämbetsman inom den kinesiska administrationen skriver till Drottning Viktoria 1839. Samma år som opiumkriget utbryter. Läs utdraget och svara på frågorna nedan.

(...) Efter en lång period av kommersiellt samarbete har det börjat dyka en skara av barbarer, både goda och onda personer. Det finns dem som smugglar in opium för att förföra det kinesiska folket och på så sätt sprida giftet till alla provinser. Sådana personer som bara bryr sig om att tjäna sig själva och bortser från deras skada på andra tolereras inte av himlens lagar (Kinas lagar) och hatas enhälligt av människor. Hans majestät kejsaren uppvisade när han hörde detta i ett enormt raseri. Han har särskilt skickat mig, sin kommissionär för att komma till Guangdong och tillsammans med generalguvernören gemensamt undersöka och lösa denna fråga.

Alla de människor som sålt opium eller rökt opium borde få dödsstraff. Vi spårar brotten till de barbarer som genom åren har sålt opium, då de har åsamkat en så stor skada och den stora vinst de tillskansat sig motiverar deras avrättning enligt lag. Vi tar dock hänsyn till det faktum att olika barbarer haft möjlighet att ångra sina brott och återigen visa sin lojalitet mot oss genom att ta de 20183 kistor med opium som fanns i deras förråd till oss (...) Dessa kistor har nu förstörts.

Vi vet att ditt land ligger sjuttio tusen li (kinesisk längdenhet, en li är ungefär 500 m) från Kina. Ändå finns det barbarskepp som strävar efter att komma hit för handel i syfte att göra en stor vinst. Kinas rikedom används för att dra nytta för barbarerna. Det vill säga att den stora vinsten som gjorts av barbarerna tas från Kina. Med vilken rätt kan de i gengäld sälja en giftig drog för att skada det kinesiska folket? Barbarerna har kanske inte för avsikt att skada oss men i att begära vinst till alla pris har de ingen hänsyn till andra människor. Låt oss fråga, var är ditt samvete? Jag har hört att rökning av opium är strängt förbjudet i ditt land; det beror på att skadan orsakad av opium är tydligt förstådd. Eftersom det inte är tillåtet att skada ditt eget land, så ännu mindre bör det vara tillåtet att överlåta den skadan till andra länder, och särskilt Kina. Av allt som Kina exporterar till främmande länder finns det inte en enda sak som inte är till nytta för människor; de är till nytta när de äter, när de används och när de säljs vidare. Alla är fördelaktiga.

Anta att det fanns människor ett annat land som fraktade opium för försäljning till England och förförde ditt folk till att köpa och röka det. Det skulle du ärade härskare djupt hatat och blivit bittert upphetsad. Vi har hört att du ärade härskare är snäll och välvillig. Naturligtvis skulle du inte vilja ge till andra vad du själv inte vill ha. Vi har också hört att fartygen som kommer till Kanton (stad i Kina) har haft regler att de inte fick transportera smuggelgods. Detta indikerar att de administrativa delarna kring de hedersamma reglerna har ursprungligen varit strikta och tydliga. Bara för att handelsfartygen är många har de kanske inte undersökts med omsorg. Nu efter denna kommunikation har skickats ut och du fått förståelse av strängheten i lagarna som från den himmelska domstolen kommer du verkligen inte låta dina undersåtar bryta mot lagen igen (...).

Nu har vi satt upp regler som styr det kinesiska folket. Den som säljer opium ska få dödsstraff och den som röker opium kommer också få dödsstraff. Tänk nu på detta: om barbarerna inte för med sig opium hur ska då det kinesiska folket kunna sälja det vidare eller röka det? Faktum är att de onda barbarerna lurar det kinesiska folket in i en dödsfälla. Hur kan vi då bespara dessa barbarer livet? Den som tar livet av en person måste ändå sona med sitt eget liv; men är skadan av inflödet av opium ansvarig för enbart ett människoliv? Därför är de nya reglerna för de barbarer som för in opium i landet fastställt med halshuggning eller strypning. Det är vad som kallas att bli av med en skadlig sak för mänsklighetens räkning.

Frågor till utdraget

1. Sammanfatta vad Lin skriver till Drottning Victoria.
2. Vilken kunskap får vi kring opiumsituationen i Kina under början av 1800-talet?
3. Vad vill Lin att Drottning Victoria ska göra? Vilka argument för han fram för att hon ska göra det?
4. Hur framstår relationen mellan England och Kina under 1800-talet?
5. Formulera en historisk fråga som går att besvara med hjälp av utdraget. Besvara också frågan
6. Vilka andra slutsatser kan vi dra utifrån utdraget?